

I dag har beboere en række muligheder for at få udlejere til at udbedre en skimmelsvamp, alt efter om de bor i private eller almene ejendomme. Der findes klage- og ankesystemer og sanktionsmuligheder samt pålæg af mere eller mindre skarp karakter.

Spørgsmålet er, hvorfor det ikke virker i praksis. Noget tyder på, at kommunerne ikke bruger de muligheder, de har for at håndtere problemer med skimmelsvamp. De er for passive, og sagerne trækkes i langdrag til skade for beboerne. Besvisbyrden kan være svær at løfte for lejerne, når det skal påvises, at problemet skyldes en åbenlys mangel på vedligeholdelse fra udlejers side. Der er plads til forbedringer. Det holder naturligvis ikke, at folk må leve år ud og år ind i boliger, der er sundhedsskadelige.

Det handler også fremadrettet om bedre byggeri. Forslaget om en obligatorisk byggeskade-forsikring vil forhåbentlig være med til at afhjælpe problemet med skimmelsvamp i fremtidigt byggeri. Bedre information til beboerne er også vigtig, om end den på ingen måde kan stå alene. Men der er næppe tvivl om, at for mange lejere i dag ikke ved, hvad de selv kan gøre for at minimere risikoen for skimmelsvamp.

Kl. 17.40

Alt i alt vil vi gerne handle, og der skal ikke gå år og dag, inden der sker noget. Vi ser klart et behov for at få afdækket, hvorfor kommunerne holder igen på området, og hvorfor tingene ikke sker i praksis. Det er tid til handling. Der er mennesker, der rammes på deres helbred af usunde boliger. Dem skal der findes en løsning for.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Det er jo et forslag, som er en videreudbygning af et forslag, der har været fremsat før. Det er blevet strammet meget op og er blevet stærkt forbedret. Det, som forslaget behandler, er jo et kæmpe problem. Vi har alle sammen fået masser af henvendelser fra lejere, der sidder med det her problem, fortvivlede lejere, som ikke aner deres levende råd.

Så sent som i forgårs, tror jeg det var, fik jeg et brev fra en lejer i en almennyttig bolig, som simpelt hen ikke anede, hvor hun skulle gå hen med sine problemer. Hun var blevet afvist alle steder. Så selv om hr. Jakob Axel Nielsen siger, at

lejerne har rettigheder, er der åbenbart en hel del lejere, der oplever, at der er meget stor forskel på at *have* ret og at *få* ret.

Jeg tror ikke, det er nok bare at lave mere information om det her. Jeg tror ikke, det er nok at lægge noget ud på nettet og trykke pjecer osv. osv. Jeg tror faktisk også, det er nødvendigt at se på regelsættet som sådan og sikre, at vores lejere har en garanti og en stærkere retssikkerhed på området, end tilfældet er i dag.

Det her forslag forhindrer jo ikke, at man i sidste ende kan pålægge lejerne ansvaret, hvis det nu skulle vise sig, at det er et lejeransvar. Det har ligesom lydt i debatten i dag, at det alene var et forslag, der gik ud på at hænge udlejer ud. Jeg synes bare, man skal være opmærksom på, at det jo er lejerne, hvis helbred er i fare, og at det er derfor, det er nødvendigt at se det ud fra deres synspunkt. Hvis man vil spille hasard med lejernes helbred, er det rigtigt nok, at det så er udlejers synspunkt, man skal se det fra.

Normalt vil vi jo gerne bruge sådan noget som forsigtighedsprincippet på andre områder. Jeg synes, det måske også ville være et godt princip at have i baghovedet på det her område.

Vi vil gerne give forslaget vores fulde støtte.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Og så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Lissa Mathiasen.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt starte med at sige tak for debatten, og så vil jeg samtidig tilkendegive, at det egentlig er en fantastisk oplevelse at stå her ungefær et år efter, vi sidst havde en debat om skimmelsvamp og lejere, som altså ikke selv har aktionsretten, og konstatere, at det eneste svar, der sådan set ligger fra ministeren, fra regeringspartierne, er, at der af økonomi- og erhvervsministeren er sat en undersøgelse i gang.

Jeg må konstatere, at det for det første var interessant, at man først satte den i gang her i januar. Det vil sige, at det ikke jager så meget, fordi det jo bare er nogle lejere, det går ud over. Det synes jeg sådan set er det svar, der ligger, når man først satte den i gang her i januar.

For det andet viser det sig altså, at den undersøgelse formentlig meget, meget lidt vil give svar på lige nøjagtig det, der er kernen i det her: Hvordan får vi lejerne ud, så de undgår sundhedsfaren ved at bo i noget, der er direkte sundhedsskadeligt at bo i?